

PROP DE VOSALTRES

Diada de Germanor

Benvolguts diocesans:

Un any més us presentem l'objecte d'aquesta jornada que denominem DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA / DIADA DE GERMANOR i que ens uneix a tots els cristians en l'oració, en el servei personal i en l'aportació econòmica.

El contingut d'aquestes línies és pràcticament el mateix que apareix al principi del fullet que es distribueix avui en tots els temples i llocs de culte de la nostra diòcesi.

Els cristians tenim una vinculació a la diòcesi. Una vinculació de pertinença perquè és nostra (amb la suma de totes les parròquies que la integren), perquè l'anem fent cada dia, i on rebem la gràcia de Déu i aprenem la fraternitat dels altres membres com a germans que són. Segur que heu experimentat aquest sentiment en més d'una ocasió. La diòcesi és la casa pròpia, l'àmplia família de batejats que recull un llarg passat i projecta un futur esperançador. De cap manera és un afegit a la vida cristiana, és part essencial del nostre compromís de fe que s'experimenta en companyia d'uns altres i que s'obre com un servei autèntic a la societat en la qual està immersa.

La jornada d'aquest any té un caràcter especial a causa de l'impacte que ha suposat el tràgic assot de la pandèmia de la Covid-19 durant diversos mesos a totes les comunitats. Malgrat tot ai-

xò, els cristians continuem escoltant la Paraula, pregant, celebrant els sagraments i servint sincerament als més desatsos de la societat. Ens recolzem a més en la realitat de la família i utilitzem les dues variants, la pròpia, composta pels nostres pares i germans, i la diocesana, conjunt de famílies que experimenten l'amor, el servei, la grauitat i la donació.

Tots els estudis publicats sobre la realitat socioeconòmica en temps de fortes crisis afirmen que la família és un element essencial per a reduir o eliminar els efectes perversos que se solen produir. Les que ens ha tocat viure a la nostra generació, la de l'any 2008 i la d'ara, són una mostra evident

de la bondat familiar. Ens alegrem d'això i agraïm a Déu el regal d'aquesta beneïda institució.

Continuem utilitzant per a aquesta jornada el concepte família que distingeix a la diòcesi com a suma de totes elles demanant a tots la col·laboració en la pregària i en el manteniment de les obres diocesanes. És fonamental compartir els béns propis amb tots aquells que necessiten el nostre afecte i solidaritat. És una família oberta a tots sense discriminacions ni fronteres a l'ús. Som, en definitiva, la qual cosa que tu ens ajudes a ser. Amb tu som una gran família: amb el teu temps, les teves qualitats, el teu suport econòmic i la teva oració.

Aquesta jornada també serveix per a explicar a la societat en general la situació econòmica: com i de qui rebem donatius i, per descomptat, el destí de les ajudes que arriben per al manteniment del nostre patrimoni, per al funcionament ordinari i per a compartir amb els més necessitats.

Com a responsable pastoral d'aquesta diòcesi i unit als sentiments d'aquesta gran família sol·licito de tots la col·laboració per a aquesta immensa obra que és l'Església diocesana. Us agraeixo sincerament el vostre treball, el vostre lliurament generós i el vostre servei.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«La pobresa també rebrota»

La crisi actual no ha afectat a tothom per igual. Les persones que han pogut adaptar el seu lloc de feina al teletreball i han tingut la viabilitat de realitzar-lo, així com les que han pogut conviure els diferents membres de la família, amb l'espai suficient perquè cadascú realitzés les seves tasques de la millor forma possible, han pogut viure el confinament d'una forma molt més positiva que les llars que han hagut d'estar tots els membres de la família en un mateix espai i on, en molts casos, pares i fills han hagut de compartir les dades mòbil de l'únic dispositiu

de la família per poder realitzar les seves tasques, o els tràmits administratius requerits per sol·licitar l'ERTE o l'atur.

Durant l'estat d'alarma, les Càritas catalanes vam haver de replantejar tots els serveis i projectes, vetllant per garantir les necessitats bàsiques de tothom qui ho requeria. Això va ser possible gràcies a més de 13.000 voluntaris. La seva implicació va fer possible l'atenció de les persones més vulnerables, juntament amb el compromís de socis i donants.

Tot i que la pobresa és estructural, la Covid-19 ha fet agreujar les seves

conseqüències i el nombre de persones que l'estan patint. Moltes d'elles l'han sofert doblement: al març i ara. No ho permetis. Contribueix al fons d'e-

mergència Covid perquè puguin tirar endavant i sortir d'aquesta crisi que ha generat la pandèmia. Més informació a <https://www.caritaslleida.net>.

CERCA DE VOSOTROS

Jornada de la Iglesia Diocesana

Queridos diocesanos:

Un año más os presentamos el objeto de esta jornada que denominamos DÍA DE LA IGLESIA DIOCESANA / DIADA DE GERMANOR y que nos une a todos los cristianos en la oración, en el servicio personal y en la aportación económica.

El contenido de estas líneas es prácticamente el mismo que aparece al principio del folleto que se distribuye hoy en todos los templos y lugares de culto de nuestra diócesis.

Los cristianos tenemos una vinculación a la diócesis. Es nuestra (con la suma de todas las parroquias que la integran), porque la vamos haciendo cada día, y donde recibimos la gracia de Dios y aprendemos la fraternidad de los demás miembros como hermanos que son. Bien lo sabéis todos y seguro que lo habéis experimentado en más de una ocasión. La diócesis es la casa propia, la amplia familia de bautizados que recoge un largo pasado y proyecta un esperanzador futuro. De ningún modo es un añadido a la vida cristiana, es parte esencial de nuestro compromiso de fe que se experimenta en compañía de otros y que se abre como un servicio auténtico a la sociedad en la que está inmersa.

La jornada de este año tiene un carácter especial debido al impacto que ha supuesto el trágico azote de la pandemia de la Covid-19 durante varios meses a todas las comunidades. A pesar de todo ello, los cristianos continuamos escuchando la Palabra, orando, celebrando los sacramentos y sirviendo sinceramente a los más desasistidos de la sociedad. Nos apoyamos además en la realidad de la familia y utilizamos las dos variantes, la propia compuesta por nuestros padres y hermanos, y la diocesana, conjunto de familias que experimentan el amor, el servicio, la gratuidad y la donación.

Todos los estudios publicados sobre la realidad socio-económica en tiempos de fuertes crisis afirman que la familia es un elemento esencial para reducir o eliminar los efectos perversos que se suelen producir. Las que nos ha tocado vivir a nuestra generación, la del año 2008 y la de ahora, son una muestra evidente de la bondad familiar. Nos alegramos de ello y agradecemos a Dios el regalo de esta bendita institución.

Seguimos utilizando para esta jornada el concepto familia que distingue a la diócesis como suma de todas ellas participando en la plegaria y en el mantenimiento de las obras diocesanas. Es fundamental el compartir los bienes propios con todos aquellos que necesitan de nuestro cariño y solidaridad. Es una familia abierta a todos sin discriminaciones ni fronteras al uso. Somos, en definitiva, lo que tú nos ayudas a ser. Somos una gran familia contigo. Con tu tiempo, tus cualidades, tu apoyo económico y tu oración.

Sirve también esta jornada para explicar a la sociedad en general la situación económica: cómo y de quién recibimos donativos y, por supuesto, el destino de las ayudas que llegan para el mantenimiento de nuestro patrimonio, para el funcionamiento ordinario y para compartir con los más necesitados.

Como responsable pastoral de esta diócesis y unido a los sentimientos de esta gran familia solicito de todos la colaboración para esta inmensa obra que es la Iglesia diocesana. Os agradezco sinceramente vuestro trabajo, vuestra entrega generosa y vuestro servicio.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

«Ho fem tot per la Glòria de Déu»

El Dr. Joan Viñas va impartir, el divendres 16 d'octubre, la lliçó inaugural del curs 2020-2021 de l'IREL a la UdL amb la conferència «La interioritat sana» per la qual els assistents van haver d'apuntar-se davant de la situació actual. Us deixem amb algunes de les seves afirmacions i al final de l'escrit hi trobareu l'enllaç per poder visualitzar tota la conferència.

El Dr. Viñas durant la seva intervenció va afirmar per exemple que «les persones som complexes, úniques, irrepetibles, som éssers espirituals i tenim consciència de nosaltres mateixos, tenim consciència que morirem, per poder preparar la nostra mort». Va afegir que «la interioritat no és una realitat teòrica, és vivencial». «L'ésser humà no és només cos i ment, som éssers relacionals, és per això que la realitat ha de ser integral: cos, ànima, polis i cosmos». Viñas va desenvolupar aquesta idea destacant que «la persona és cos, és ànima, perquè és consciència; polis perquè és comunitat, i cosmos perquè és univers, és a la terra».

El ponent va abordar també el concepte d'espiritualitat laica. Va contraposar la interioritat contra l'automatisme de l'acció. A la vegada, va alertar dels riscos de «l'abús de l'autoconeixement que pot fer caure en una interioritat malaltissa i insana». «Tenim moltes coses i no som feliços», va dir. També va incidir en què les religions tenen una sospita sobre la interioritat laica. «En el cristianisme, Déu és un Déu personal». Va reiterar que per cultivar la interioritat cal voluntat i va destacar que «és important ensenyar als nens a treballar la interioritat amb moments de silenci».

Va reiterar que «meditar, escoltar-te a tu mateix, possibilita escoltar als altres». «Meditar és aprendre a estar en un lloc. Per vèncer l'ego cal escoltar

molt i callar més». «Viure és adonar-me de qui soc i on vaig», va explicar. «La nit, que vivim ara més fosca per la pandèmia, només s'aclarirà mitjançant la llum que deixem transparentar cadascun de nosaltres». «Hem de fugir de l'activisme, d'omplir el temps amb tota classe d'activitats, inclòs el voluntariat», va destacar. «Estar sans no és només no patir una malaltia física o mental, sinó està alegre, viure joiosament. Cultivar la interioritat és l'única manera d'aconseguir-ho.»

El Dr. Viñas va afirmar també que «vivint una vida espiritual trobarem la diferència entre viure amb Déu o sense ell. Tot el que fem ho fem per glòria de Déu, no per la nostra pròpia glòria», va explicar.

«Hi ha set de dimensió espiritual. Viure d'esquena a l'esperit agafant-nos només al que és material crea insatisfacció, infelicitat, no té sentit». «Aquesta desfeita personal es pot evitar si aprenem a reconèixer i a gaudir de l'esperit». Per acabar va destacar que «cultivar la vida interior significa arrelar-se cada vegada més en l'amor, aprendre a estimar, conèixer l'amor». Amb les paraules «us animo a fer-ho» va tancar l'acte.

Podeu veure el vídeo sencer a:

<https://youtu.be/JYcYDDWwYKw>

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següents nomenaments:

- **Amadeu Bonet Boldú**, nomenat secretari de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL), amb data 07.10.20.
- **Mn. Xavier Navarro Llesta**, nomenat rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar i Sant Sadurní bisbe d'Al-

guaire, i moderador de l'equip de rectors de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castelló de Farfanya, Purificació de la Mare de Déu d'Algerri, Sant Pere apòstol d'Alfaràs, Sant Nicolau bisbe d'Andaní i l'Assumpció de la Mare de Déu d'Ibars de Noguera, amb data 14.10.20. Mn. Navarro continua com a rector de les parròquies de Millà, d'Àger i les de la seva vall, d'Alberola i Ós de Balaguer.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

creixi» (15 d'agost).

@Pontifex: «Amb Déu no es perd res! En Maria s'assoleix la meta i tenim davant dels nostres ulls la raó per la que caminem: no per conquerir les coses d'aquí a baix, que s'esvaeixen, sinó la pàtria allà a dalt, que és per sempre» (15 d'agost).

@Pontifex: «Si ens presentem davant del Senyor en la nostra pobresa, amb una existència marcada per llàgrimes i cansaments però amb la confiança tenaç de la dona cananea (cfr. Mt 15,21-28), llavors el Senyor no podrà no acollir amb ulls i cor paterns la nostra pregària» (17 d'agost).

@Pontifex: «A la vida no dona fruit qui té moltes riqueses, sinó qui crea i manté vives moltes amistats mitjançant les diferents "riqueses", enteses com a dons que Déu li ha donat» (22 d'agost).

Missa funeral en sufragi de les víctimes de la Covid-19

El passat diumenge 18 d'octubre, la Catedral de Lleida va acollir una missa-funeral en sufragi de les víctimes de la Covid-19 a la diòcesi. El Bisbe de Lleida va presidir la cerimònia en la qual van participar el Petit Cor de la Catedral de Lleida i l'Orfeó Lleidatà. Hi va haver un record als difunts i als malalts en aquesta pandèmia. Precisament, la primera lectura la va proclamar la vídua d'una víctima

de la Covid i la segona va anar a càrrec d'una metgessa d'un CAP de Lleida ciutat.

El bisbe Salvador, a l'homilia, va destacar que «necessitem la pregària, necessitem estar junts». I va insistir en el fet que «avui no acomiadem a ningú, sinó que preguem per ells». El Prelat també va tenir un record per les situacions de pobresa i dificultat provades per la pandèmia. En aquest sentit, va destacar la tasca de les entitats d'acció social i caritativa, com Càritas i Arrels, que «no han tancat».

En relació a l'Evangeli d'aquest diumenge, el bisbe Salvador va remarcar la frase de l'Evangeli: «Retorneu a Déu, el que és de Déu i al Cèsar, el que és del Cèsar». «El que és de Déu és la felicitat dels seus fills, potser hem de retornar als fonaments de la nostra vida i tornar a la fe, l'esperança i la caritat», va dir.

La cerimònia es va celebrar seguint les mesures de seguretat establertes per les autoritats sanitàries. L'aforament de la Catedral es va reduir a la meitat i els assistents van complir la distància de seguretat. En aquest acte es va encendre el nou enllumenat de la Catedral de Lleida. Es va poder seguir en directe per Lleida Televisió.

Presentació del nou llibre de mossèn Ramon Prat

Ramon Prat i Pons presentarà el 18 i 19 de novembre el seu darrer llibre *Anacoreta a la ciutat. La certesa intuïtiva*, publicat per Pagès Editors.

Aquesta obra és el seu testament espiritual interior, fruit d'una llarga estada al desert no de sorra, sinó de les tensions i esperances del món contemporani a la recerca del sentit. En aquest testament espiritual, l'autor desitja compartir amb els lectors i les lectores aquest sentit que anomena certesa intuïtiva, perquè tots els éssers humans vivim el nostre propi desert.

El llibre és el complement del llibre *Record de Déu. Pelegrinatge a la recerca de l'infinit* que va ser fruit de la seva recerca de Déu al llarg de tota la vida en diàleg amb l'ateisme i l'agnosticisme, i la trobada del cristianisme amb les grans religions de la terra.

La presentació a Barcelona serà el dimecres 18 de novembre, a les dotze del migdia, a l'Aula Magna

de la Facultat de Teologia de Catalunya, amb el suport de la Fundació Joan Maragall. La presentació a Lleida s'ha previst el dijous 19 de novembre a les sis de la tarda, patrocinada per l'IREL, a la sala d'actes d'aquest centre amb el suport de l'IEI i la UdL.

REFLEXIONS

La Bona Notícia

Agraeixo a Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, i a l'Arquebisbat d'Urgell, per haver-me convidat a fer l'homilia religiosa d'enguany, i haver-ho fet en la meua condició de dona, religiosa, teòloga i metgessa.

El fet de fer la prèdica per explicar algun fragment bíblic —això és una homilia— a Organyà, bressol literari de la prosa catalana, m'honora i m'omple d'agraïment.

Que en els inicis de la nostra llengua s'hi trobin unes homilies em parla del paper indubtable de l'Església en la cultura del nostre Poble.

Llegint un fragment del text del foli 7v de les *Homilies d'Organyà*, en versió adaptada al català modern de Jordi Bruguera, em trobo amb el comentari del capítol 15 de l'Evangeli de sant Mateu (Mt 15,21-28).

Aquest passatge de l'Evangeli narra la guarió de la filla d'una dona cananea. He pensat que he trobat una Bona Notícia —això és el que vol dir Evangeli— que ens pot ajudar molt en el moment actual.

Diu l'Evangeli de Mateu, en el capítol XV, que Jesús es va retirar cap a la regió de Tir i de Sidó, regió pagana i estrangera. Tir simbolitza les tribulacions d'aquest segle, i Sidó és nomenada pels profetes per la seva idolatria.

En aquest context, una dona cananea, provinent d'aquelles contrades, s'atansa a Jesús dient-li que tingui compassió d'ella; que la seva filla pateix molt sota la influència del dimoni.

Jesús exalta la fe d'aquella dona, i la seva filla es posa bona.

Aquesta seria una síntesi breu d'aquest passatge evangèlic. Ara vull atansar-lo a la situació actual, i deixar que ens omplim de Bona Notícia, de la que n'estem tan assedegats.

Cada temps és especial, i cada temps és *Kairos*, «temps oportú».

El virus SARS-CoV-2, originant de la pandèmia Covid-19, ha capgirat el món en poc temps.

Quan els posthumanismes «treien el nas» en moltes societats, i el somni de la immortalitat albirava una nova era, tot d'una, sense gairebé saber com, ens trobem a la recerca de paradigmes existencials, d'amplària universal, que puguin donar resposta als anhels de la humanitat en la postpandèmia.

Margarita Bofarull Buñuel, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020»

en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Co 3,9b-11.16-17) / SI 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basílica del Laterà. sant Teodor, soldat mr. (s. IV)

10. □ Dimarts [Tt 2,1-8.11-14 / SI 36 / Lc 17,7-10]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461), i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teotopista, vg.

11. □ Dimecres [Tt 3,1-7 / SI 22 / Lc 17,11-19]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

12. ■ Dijous [Fim 7-20 / SI 145 / Lc 17,20-25]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. ■ Divendres [2Jo 4-9 / SI 118 / Lc 17,26-37]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858-867); sant Homobò, comerciant de Cremona (1197); santa Ennata, vg.

14. ■ Dissabte [3Jo 5-8 / SI 111 / Lc 18,1-8]. Sant Serapi, primer màrtir, mercedari; sant Josep Pignatelli,

prevere jesuïta; santa Veneranda, verge.

15. ■ Diumenge vinent, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Pr 31,10-13.19-20.30-31 / SI 127 / 1Te 5,1-6 / Mt 25,14-30 (o bé, més breu: 25,14-15.19-20)]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo.

Diurnenge XXXII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Vetlleu perquè no sabeu ni el dia ni l'hora»

Vivim uns temps de molta pressa, d'anar sempre corrent de tal manera que ens situem tant en el present que gairebé no pensem en el futur ni ens hi preparem. És el que ens explica l'Evangeli d'aquest diurnenge. Esperant l'espòs, que ha de venir a buscar l'esposa, s'hi troben deu amigues de l'esposa. Però unes són prudentes, assenyades i es van emportar una *ampolla d'oli*, pensant que tal vegada l'espòs trigaria en arribar. I així va ser. Com havien estat previsores, prudentes, assenyades, quan va arribar l'espòs van poder entrar amb ell a la festa. Les desassenyades no tenien oli i no van poder acompanyar l'espòs. Quan finalment van aconseguir l'oli, ja era massa tard: Prou van cridar: *Senyor, Senyor, obriu-nos*, però la resposta va ser: *Us ho dic amb tota veritat que no us conec*. No van arribar a temps perquè no van ser previsores, perquè no van vetllar prou. Vivien tan intensament el moment present que es van oblidar del que podia venir. D'aquí les paraules del Senyor: *Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora*. L'hora definitiva serà, sens dubte, el moment final de la nostra vida. Però no hem d'esperar fins a aquell moment. El Senyor ve cada dia a la nostra vida, surt al nostreencontre en tantes persones, en tants moments, en tantes situacions... I només acollint-lo cada dia estarem preparats per quan arribi al final de la nostra vida. És insensat pensar que llavors ens trobarà preparats, a punt, si no vetllem ara en el dia a dia.

Aquesta és la *saviesa* de què parla la primera lectura. Per això diu: *Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur*. Una saviesa que cal buscar, que cal estimar.

Sant Pau parla del moment final de la nostra vida: *Els qui han mort en Crist, ressuscitaran...* i llavors tots *estarem amb ell per sempre*. Serà el moment de la trobada definitiva amb Senyor, d'entrar a casa seva. Però perquè ens aculli, en aquell moment, cal saber descobrir-lo i acollir-lo ara sobretot en tants germans que truquen a la nostra porta. Per això el Senyor ens convida a *vetllar*, a estar alerta.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 6,12-16)

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

► Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciat del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Quan des del llit us recordo, / passo les nits pensant en vós, / perquè vós m'heu ajudat, / i soc feliç sota les vostres ales. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 4,13-18)

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell. D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer; llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 25,1-13)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per a les torxes, però cadascuna de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: "L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l." Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: "Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen." Però les prudentes els respongueren: "Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne." Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: "Senyor, Senyor, obriu-nos." Però ell els respongué: "Us dic amb tota veritat que no us conec." Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.»

► Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 6,12-16)

Radiante e inmarcesible es la sabiduría, la ven con facilidad los que la aman y quienes la buscan la encuentran. Se adelanta en manifestarse a los que la desean.

Quien madruga por ella no se cansa, pues la encuentra sentada a su puerta. Meditar sobre ella es prudencia consumada y el que vela por ella pronto se ve libre de preocupaciones. Pues ella misma va de un lado a otro buscando a los que son dignos de ella; los aborda benígna por los caminos y les sale al encuentro en cada pensamiento.

► Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

En el lecho me acuerdo de ti / y velando medito en ti, / porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 4,13-18)

No queremos que ignoréis, hermanos, la suerte de los difuntos para que no os aflijáis como los que no tienen esperanza. Pues si creemos que Jesús murió y resucitó, de igual modo Dios llevará con él, por medio de Jesús, a los que han muerto. Esto es lo que os decimos apoyados en la palabra del Señor: nosotros, los que quedemos hasta la venida del Señor, no precederemos a los que hayan muerto; pues el mismo Señor, a la voz del arcángel y al son de la trompeta divina, descenderá del cielo, y los muertos en Cristo resucitarán en primer lugar; después nosotros, los que vivamos, los que quedemos, seremos llevados con ellos entre nubes al encuentro del Señor, por los aires. Y así estaremos siempre con el Señor. Consolaos, pues, mutuamente con estas palabras.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «Se parecerà el reino de los cielos a diez vírgenes que tomaron sus lámparas y salieron al encuentro del esposo. Cinco de ellas eran necias y cinco eran prudentes. Las necias, al tomar las lámparas, no se proveyeron de aceite; en cambio, las prudentes se llevaron alcuas de aceite con las lámparas. El esposo tardaba, les entró sueño a todas y se durmieron. A medianoche se oyó una voz: "¡Que llega el esposo, salid a su encuentro!". Entonces se despertaron todas aquellas vírgenes y se pusieron a preparar sus lámparas. Y las necias dijeron a las prudentes: "Dadnos de vuestro aceite, que se nos apagan las lámparas". Pero las prudentes contestaron: "Por si acaso no hay bastante para vosotras y nosotras, mejor es que vayáis a la tienda y os lo compréis". Mientras iban a comprarlo, llegó el esposo, y las que estaban preparadas entraron con él al banquete de bodas, y se cerró la puerta. Más tarde llegaron también las otras vírgenes, diciendo: "Señor, señor, ábrenos". Pero él respondió: "En verdad os digo que no os conozco". Por tanto, velad, porque no sabéis el día ni la hora.»